

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2001/17/EF

2004/EØS/29/21

av 19. mars 2001

om sanering og avvikling av forsikringsforetak(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 og artikkel 55,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁴⁾, supplert av direktiv 92/49/EØF⁽⁵⁾, og første rådsdirektiv 79/267/EØF av 5. mars 1979 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte livsforsikring⁽⁶⁾, supplert av direktiv 92/96/EØF⁽⁷⁾,

fastsetter at tilsynsmyndigheten i hjemstaten gir en enkelt tillatelse til forsikringsforetak. Denne enkelttillatelsen gir forsikringsforetakene adgang til å utøve sin virksomhet i Fellesskapet fra et etablert forretningssted eller gjennom adgangen til fri tjenesteytelse, uten annen tillatelse fra vertsstaten og bare under tilsyn fra tilsynsmyndighetene i hjemstaten.

2) Forsikringsdirektivene som fastsetter utstedelse av en enkelttillatelse til forsikringsforetak som er gyldig i hele Fellesskapet, omfatter ikke regler for samordning i tilfelle avvikling. Forsikringsforetak og andre finansinstitusjoner er uttrykkelig unntatt fra virkeområdet til rådsforordning (EF) nr. 1346/2000 av 29. mai 2000 om framgangsmåter ved insolvens⁽⁸⁾. For at det indre marked skal fungere på en tilfredsstillende måte og for å beskytte kreditorene, bør det på fellesskapsplan fastsettes samordnede regler for framgangsmåter for avvikling av forsikringsforetak.

3) Det bør fastsettes samordningsregler for å sikre at saneringstiltak, som vedkommende myndighet i en medlemsstat har vedtatt for å ivareta eller gjenopprette et forsikringsforetaks økonomiske soliditet og så langt mulig forhindre avvikling, virker fullt ut i hele Fellesskapet. Saneringstiltakene som omfattes av dette direktiv er tiltak som berører eksisterende rettigheter til andre parter enn selve forsikringsforetaket. Tiltakene nevnt i artikkel 20 i direktiv 73/239/EØF og artikkel 24 i direktiv 79/267/EØF bør komme inn under dette direktivs virkeområde såfremt de oppfyller vilkårene i definisjonen av saneringstiltak.

4) Dette direktivs virkeområde i Fellesskapet omfatter forsikringsforetak som definert i direktiv 93/239/EØF og 79/267/EØF som har sitt hovedkontor i Fellesskapet samt filialer i Fellesskapet av forsikringsforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, og kreditorer som er bosatt i Fellesskapet. Dette direktiv bør ikke regulere virkningene av saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling overfor tredjestater.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 110 av 20.4.2001, s. 28, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 166/2002 av 6. desember 2002 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 9 av 13.2.2003, s. 19.

⁽¹⁾ EFT C 71 av 19.3.1987, s. 5 og EFT C 253 av 6.10.1989, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 319 av 30.11.1987, s. 10.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 15. mars 1989 (EFT C 96 av 17.4.1989, s. 99), bekreftet 27. oktober 1999, Rådets felles holdning av 9. oktober 2000 (EFT C 344 av 1.12.2000, s. 23) og europaparlamentsbeslutning av 15. februar 2001.

⁽⁴⁾ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 95/26/EF (EFT L 168 av 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring) (EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 63 av 13.3.1979, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 95/26/EF.

⁽⁷⁾ Rådsdirektiv 92/96/EØF av 10. november 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte livsforsikring og om endring av direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT L 360 av 9.12.1992, s. 1).

⁽⁸⁾ EFT L 160 av 30.6.2000, s. 1.

- 5) Dette direktiv bør gjelde for framgangsmåter for avvikling uavhengig av om de er basert på insolvens eller ikke, og om de er frivillige eller basert på tvang. Direktivet bør gjelde for felles framgangsmåter som definert i lovgivningen i hjemstaten i henhold til artikkel 9, som innebærer realisering av et forsikringsforetaks eiendeler og fordeling av provenyet fra disse. Framgangsmåter for avvikling som, uten å være basert på insolvens, innebærer en prioritert rekkefølge for betaling av forsikringsfordringer i henhold til artikkel 10, bør også omfattes av dette direktivs virkeområde. Fordringer fra ansatte i et forsikringsforetak som stammer fra arbeidsavtaler og arbeidsforhold bør kunne overtas av en nasjonal lønnsgarantiordning. Fordringer som omfattes av en slik inntreden, bør i samsvar med prinsippene fastsatt i dette direktiv høre inn under lovgivningen i hjemstaten (*lex concursus*). Bestemmelsene i dette direktiv bør gjelde for ulike tilfeller av framgangsmåter for avvikling, etter hva som er aktuelt.
- 6) Vedtakelse av saneringstiltak utelukker ikke at det innledes en framgangsmåte for avvikling. Framgangsmåte for avvikling kan innledes i mangel av saneringstiltak eller etter at saneringstiltak er vedtatt, og kan avsluttes ved akkord eller tilsvarende tiltak, herunder saneringstiltak.
- 7) Definisjonen av en filial bør, i samsvar med gjeldende prinsipper for insolvens, ta hensyn til at bare forsikringsforetaket er et rettssubjekt. Det er lovgivningen i hjemstaten som bør fastsette hvordan eiendeler og passiva som innehas av uavhengige personer med fast mandat til å opptre som representant for et forsikringsforetak bør behandles ved avvikling av forsikringsforetaket.
- 8) Det bør skilles mellom vedkommende myndigheter med hensyn til saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling og tilsynsmyndigheter for forsikringsforetak. Vedkommende myndigheter kan være forvaltnings- eller rettsmyndigheter, avhengig av lovgivningen i medlemsstaten. Dette direktiv hevder ikke å harmonisere nasjonale lovgivninger om fordelingen av kompetanse mellom disse myndigheter.
- 9) Dette direktiv har ikke som mål å harmonisere nasjonale lovgivninger om saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling, men å sikre gjensidig anerkjennelse av saneringstiltak og bestemmelser om avvikling av forsikringsforetak vedtatt av medlemsstatene samt å sikre det nødvendige samarbeid. Denne gjensidige anerkjennelsen realiseres i dette direktiv gjennom prinsippene om enhet, helhet, samordning, offentlighet, likebehandling og beskyttelse av forsikringskreditorer.
- 10) Bare vedkommende myndigheter i hjemstaten bør ha myndighet til å treffe beslutning om framgangsmåter for avvikling av forsikringsforetak (enhetsprinsippet). Framgangsmåtene bør få virkning i Fellesskapet som helhet, og bør anerkjennes av alle medlemsstater. Som hovedregel bør forsikringsforetakets samtlige eiendeler og passiva tas i betraktning i framgangsmåtene for avvikling (helhetsprinsippet).
- 11) En beslutning om avvikling av et forsikringsforetak, selve framgangsmåtene for avvikling og materielle og formelle virkninger av disse for berørte personer og juridiske forhold, bør høre inn under lovgivningen i hjemstaten (*lex concursus*), med mindre annet er fastsatt i dette direktiv. Alle vilkår som får anvendelse for innledning, gjennomføring og avslutning av framgangsmåter for avvikling bør derfor i alminnelighet høre inn under lovgivningen i hjemstaten. For å lette anvendelsen av dette direktiv bør det inneholde en ikke-uttømmende liste over forhold som særlig er underlagt denne hovedregel om lovgivningen i hjemstaten.
- 12) Tilsynsmyndighetene i hjemstaten og i alle andre medlemsstater bør straks underrettes om at en framgangsmåte for avvikling er innledet (samordningsprinsippet).
- 13) Det er av avgjørende betydning at forsikrede, forsikringstakere, begunstigede og alle skadelidte med rett til å fremme direktekrav overfor forsikringsforetaket i henhold til en fordring som følger av forsikringsvirksomhet er beskyttet i forbindelse med framgangsmåter for avvikling. Denne beskyttelsen bør ikke omfatte fordringer som ikke er oppstått på grunnlag av forpliktelser som følger av forsikringsavtaler eller forsikringsvirksomhet, men på grunnlag av et erstatningsansvar som er utløst av en forsikringsrepresentant i forhandlinger som vedkommende selv i henhold til lovgivningen som gjelder for vedkommende forsikringsavtale eller forsikringsvirksomhet, ikke hefter for etter den aktuelle forsikringsavtalen eller forsikringsvirksomheten. For å nå dette mål bør medlemsstatene garantere særbehandling til forsikringskreditorer etter en av de to metodene fastsatt i dette direktiv. Medlemsstatene kan velge mellom å gi forsikringsfordringer absolutt prioritet i forhold til alle andre fordringer med hensyn til eiendeler som representerer forsikringstekniske avsetninger, eller en prioritet som må vike bare for fordringer som gjelder lønn, trygd, skatter og tinglige rettigheter på alle

- eiendeler i forsikringsforetaket. Ingen av de to metodene fastsatt i dette direktiv er til hinder for at en medlemsstat oppretter en prioritering mellom ulike kategorier forsikringsfordringer.
- 14) Målet med dette direktiv bør være å sikre en god balanse mellom beskyttelse av forsikringskreditorer og beskyttelse av andre kreditorer med prioritet som er beskyttet av lovgivningen i medlemsstatene, og ikke å harmonisere de ulike systemene med prioritering av kreditorer som finnes i medlemsstatene.
  - 15) De to foreslåtte metodene for behandling av forsikringsfordringer anses som hovedsakelig likeverdige. Den første metoden sikrer at eiendeler som representerer de forsikringstekniske avsetninger, anvendes til forsikringsfordringer, den andre sikrer forsikringsfordringer en plass i rekkefølgen av kreditorer som ikke bare berører eiendeler som representerer forsikringstekniske avsetninger, men alle eiendeler i forsikringsforetaket.
  - 16) Medlemsstater som for å beskytte forsikringskreditorer velger metoden med å gi absolutt prioritet til forsikringsfordringer på eiendeler som representerer forsikringstekniske avsetninger, bør kreve at deres forsikringsforetak oppretter og ajourfører et særlig register over slike eiendeler. Et slikt register er et nyttig redskap for å bestemme eiendeler som berøres av slike fordringer.
  - 17) For å skape større likevekt mellom de to metodene for behandling av forsikringsfordringer, bør dette direktiv forplikte medlemsstater som anvender metoden angitt i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) til å kreve av ethvert forsikringsforetak at fordringer som kan ha prioritet framfor forsikringsfordringer i henhold til nevnte metode, og som er registrert i forsikringsforetakets regnskap, på ethvert tidspunkt og uavhengig av en eventuell avvikling kan dekkes av eiendeler som representerer forsikringstekniske avsetninger i henhold til gjeldende forsikringsdirektiver.
  - 18) Hjemstaten bør kunne fastsette at når en garantiordning som er opprettet i nevnte hjemstat inntre i rettighetene til forsikringskreditorer, behandles fordringer etter denne ordningen ikke som forsikringsfordringer i henhold til dette direktiv.
  - 19) Innledning av framgangsmåter for avvikling bør innebære en tilbakekalling av forsikringsforetakets tillatelse til å drive virksomhet, med mindre tillatelsen allerede er tilbakekalt.
  - 20) Beslutning om å innlede framgangsmåte for avvikling, som kan få virkning i hele Fellesskapet i henhold til helhetsprinsippet, bør offentliggjøres på en egnet måte i Fellesskapet. For å beskytte berørte parter bør beslutningen offentliggjøres i samsvar med framgangsmåtene i hjemstaten og i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, og dessuten på alle andre måter vedtatt av tilsynsmyndighetene i de andre medlemsstatene på deres respektive territorier. I tillegg til offentliggjøringen av beslutningen, bør kjente kreditorer bosatt i Fellesskapet underrettes enkeltvis om beslutningen, og underretningen bør minst inneholde elementene angitt i dette direktiv. Avviklingsstyret bør også holde kreditorene regelmessig underrettet om utviklingen i framgangsmåten for avvikling.
  - 21) Kreditorer bør ha rett til å anmelde fordringer eller framlegge skriftlige merknader i enhver framgangsmåte for avvikling. Fordringer fra kreditorer bosatt i en annen medlemsstat enn hjemstaten bør behandles på samme måte som tilsvarende fordringer anmeldt i hjemstaten, uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller bosted (prinsippet om likebehandling).
  - 22) Etter dette direktiv bør det anvendes tilsvarende prinsipper på saneringstiltak fastsatt av vedkommende myndigheter i en medlemsstat som på framgangsmåtene for avvikling. Offentliggjøringen av slike saneringstiltak bør begrenses til tilfeller der andre parter enn forsikringsforetaket selv har klageadgang i hjemstaten. Når saneringstiltak utelukkende berører rettighetene til aksjonærer, deltakere eller ansatte i forsikringsforetaket i deres egenskap av slike, bør vedkommende myndigheter fastsette hvordan de berørte parter bør underrettes i samsvar med relevant lovgivning.
  - 23) Dette direktiv fastsetter samordnede regler som gjør det mulig å fastsette hvilken lovgivning som får anvendelse på saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling for forsikringsforetak. Direktivet har ikke som mål å fastsette internasjonale privatrettslige regler om hvilken lovgivning som får anvendelse på avtaler og andre juridiske forhold. Direktivet har særlig ikke som mål å regulere reglene som får anvendelse på om det foreligger en avtale, partenes rettigheter og forpliktelser og vurdering av gjeld.
  - 24) For å beskytte berettigede forventninger og sikkerheten ved visse transaksjoner i andre medlemsstater enn hjemstaten, bør det gjøres en rekke unntak fra hovedregelen i dette direktiv om at saneringstiltak

og framgangsmåter for avvikling hører inn under lovgivningen i hjemstaten. Slike unntak bør gjelde virkningen av saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling på visse avtaler og rettigheter, tredjemanns tinglige rettigheter, eiendomsforbehold, motregning, regulerte markeder, skadelige rettshandler, tredjemansserververe og pågående rettssaker.

- 25) Unntaket med hensyn til virkningene av saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling på visse avtaler og rettigheter fastsatt i artikkel 19 bør begrenses til de angitte virkninger, og bør ikke omfatte andre spørsmål i forbindelse med saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling, som fordringers anmeldelse, kontroll, godkjenning og prioritet knyttet til slike avtaler og rettigheter, som bør høre inn under lovgivningen i hjemstaten.
- 26) Virkningene av saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling for en pågående rettssak bør reguleres av lovgivningen i medlemsstaten der saken om en eiendel eller en rettighet som er fratatt forsikringsforetaket er til behandling, som et unntak fra anvendelsen av hjemstatens lovgivning. Virkningene av slike tiltak og framgangsmåter for individuelle tvangsfullbyrdelser som følge av slike rettssaker bør høre inn under lovgivningen i hjemstaten i samsvar med hovedregelen fastsatt i dette direktiv.
- 27) Alle personer som er forpliktet til å motta eller gi opplysninger i forbindelse med framgangsmåter for underretning fastsatt i dette direktiv, bør være underlagt taushetsplikt som fastsatt i artikkel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikkel 15 i direktiv 92/96/EØF, med unntak av rettsmyndigheter som omfattes av særlige nasjonale bestemmelser.
- 28) Med henblikk utelukkende på anvendelse av bestemmelsene i dette direktiv på saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som gjelder filialer, beliggende i Fellesskapet, av forsikringsforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, bør hjemstaten defineres som den stat der filialen befinner seg, og tilsynsmyndigheter og vedkommende myndigheter bør defineres som myndigheter i denne medlemsstat.
- 29) Når et forsikringsforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet har filialer i flere medlemsstater, bør hver filial behandles individuelt ved anvendelsen av dette direktiv. I slike tilfeller bør vedkommende myndigheter, tilsynsmyndigheter, saneringsstyre og avviklingsstyre bestrebe seg på å samordne sine handlinger —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVDELING I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som gjelder forsikringsforetak.
2. I det omfang som er fastsatt i artikkel 30, får dette direktiv anvendelse også på saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som gjelder filialer på Fellesskapets territorium av forsikringsforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

- a) «forsikringsforetak», et foretak som har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 6 i direktiv 79/267/EØF,
- b) «filial», enhver fast tilstedeværelse på en annen medlemsstat enn hjemstatens territorium av et forsikringsforetak som utøver forsikringsvirksomhet,
- c) «saneringstiltak», tiltak som innebærer inngripen fra forvaltnings- eller rettsmyndigheter med henblikk på å bevare eller gjenopprette et forsikringsforetaks økonomiske stilling, og som berører eksisterende rettigheter for andre parter enn selve forsikringsforetaket, herunder, men ikke begrenset til, tiltak som innebærer mulighet for betalingsutsettelse, utsettelse av tvangsfullbyrdelsestiltak eller en reduksjon av fordringer,
- d) «framgangsmåter for avvikling», felles framgangsmåter som innebærer realisering av et forsikringsforetaks eiendeler og fordeling av provenyet mellom kreditorer, aksjonærer eller deltakere, etter hva som er aktuelt, noe som nødvendigvis innebærer en inngripen fra forvaltnings- eller rettsmyndighetene i en medlemsstat, også når disse felles framgangsmåter avsluttes ved akkord eller andre tilsvarende tiltak, uavhengig av om framgangsmåtene er et resultat av insolvens eller ikke, eller om de er frivillige eller basert på tvang,

- e) «hjemstat», den medlemsstat der et forsikringsforetak er gitt tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 6 i direktiv 79/267/EØF,
- f) «vertsstat», en annen medlemsstat enn hjemstaten der et forsikringsforetak har en filial,
- g) «vedkommende myndigheter», vedkommende forvaltnings- eller rettsmyndigheter i medlemsstatene i forbindelse med saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling,
- h) «tilsynsmyndigheter», vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 1 bokstav k) i direktiv 92/49/EØF og artikkel 1 bokstav l) i direktiv 92/96/EØF,
- i) «saneringsstyre», enhver person eller ethvert organ som er oppnevnt av vedkommende myndigheter for å gjennomføre saneringstiltak,
- j) «avviklingsstyre», enhver person eller ethvert organ som er oppnevnt av vedkommende myndigheter eller av de styrende organer i et forsikringsforetak, etter hva som er aktuelt, for å gjennomføre framgangsmåter for avvikling,
- k) «forsikringsfordring», ethvert beløp som et forsikringsforetak skylder forsikrede, forsikringstakere, begunstigede eller enhver skadelidt med rett til å fremme direktekrav overfor forsikringsforetaket, og som følger av en forsikringsavtale eller enhver form for virksomhet nevnt i artikkel 1 nr. 2 og 3 i direktiv 79/267/EØF, innen direkte forsikring, herunder beløp avsatt til ovennevnte personer, når visse elementer av gjelden enda ikke er kjønt. Premier som et forsikringsforetak skylder som følge av at en forsikringsavtale eller en virksomhet som nevnt ovenfor ikke blir inngått eller oppheves i samsvar med den lovgivning som gjelder for slike avtaler eller slik virksomhet før framgangsmåter for avvikling innledes, skal også anses som forsikringsfordringer.

AVDELING II

SANERINGSTILTAK

Artikkel 3

Virkeområde

Denne avdeling får anvendelse på saneringstiltak som definert i artikkel 2 bokstav c).

Artikkel 4

Vedtakelse av saneringstiltak – Gjeldende lovgivning

1. Bare vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ha myndighet til å treffe beslutning om iverksetting av saneringstiltak overfor et forsikringsforetak, herunder dets filialer etablert i andre medlemsstater. Saneringstiltak skal ikke være til hinder for at hjemstaten innleder en framgangsmåte for avvikling.
2. Saneringstiltak skal høre inn under gjeldende lover, forskrifter og framgangsmåter i hjemstaten, med mindre annet er fastsatt i artikkel 19-26.
3. Saneringstiltak skal uten videre formaliteter få full virkning i hele Fellesskapet i henhold til lovgivningen i hjemstaten, herunder overfor tredjemann i andre medlemsstater, selv om lovgivningen i de andre medlemsstatene ikke omfatter slike saneringstiltak, eller underlegger gjennomføringen av dem vilkår som ikke er oppfylt.
4. Saneringstiltak skal få virkning i hele Fellesskaper fra det tidspunkt de får virkning i medlemsstaten der de er truffet.

Artikkel 5

Underretning av tilsynsmyndighetene

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal omgående underrette tilsynsmyndighetene i hjemstaten om ethvert saneringstiltak, om mulig før det er vedtatt og ellers umiddelbart etter vedtakelse. Tilsynsmyndighetene i hjemstaten skal omgående underrette tilsynsmyndighetene i de øvrige medlemsstatene om en beslutning om å vedta saneringstiltak, herunder om mulige konkrete virkninger av slike tiltak.

Artikkel 6

Offentliggjøring

1. Når det i hjemstaten er klageadgang mot et saneringstiltak, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten, saneringsstyre eller enhver annen person som har myndighet til dette i hjemstaten, sørge for offentliggjøring av beslutningen om et saneringstiltak i samsvar med framgangsmåtene for offentliggjøring fastsatt i hjemstaten, og skal dessuten så

snart som mulig offentliggjøre et utdrag av dokumentet der saneringstiltaket fastsettes, i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Tilsynsmyndighetene i de andre medlemsstatene som har fått underretning om beslutningen om saneringstiltak i henhold til artikkel 5, kan offentliggjøre beslutningen på sitt territorium på den måte de anser hensiktsmessig.

2. Offentliggjøringen nevnt i nr. 1 skal også angi vedkommende myndighet i hjemstaten, gjeldende lovgivning i henhold til artikkel 4 nr. 2 og det oppnevnte avviklingsstyre, når det er aktuelt. Offentliggjøringen skal skje på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i medlemsstaten der opplysningene offentliggjøres.

3. Saneringstiltakene får anvendelse uavhengig av bestemmelser om offentliggjøring fastsatt i nr. 1 og 2, og skal ha full virkning overfor kreditorer med mindre vedkommende myndigheter i hjemstaten eller lovgivningen i hjemstaten fastsetter noe annet.

4. Når saneringstiltak utelukkende berører rettighetene til aksjonærer, deltakere eller ansatte i et forsikringsforetak i egenskap av slike, får denne artikkel ikke anvendelse, med mindre annet er fastsatt i lovgivningen som får anvendelse på saneringstiltakene. Vedkommende myndigheter skal fastsette hvordan partene som berøres av saneringstiltakene, skal underrettes i samsvar med den relevante lovgivning.

Artikkel 7

Underretning av kjente kreditorer og rett til å anmelde fordringer

1. Når lovgivningen i hjemstaten krever at fordringer skal anmeldes for å bli anerkjent, eller fastsetter meldingsplikt for saneringstiltaket overfor kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i denne staten, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten eller saneringsstyre i tillegg underrette kjente kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat i henhold til framgangsmåtene fastsatt i artikkel 15 og artikkel 17 nr. 1.

2. Når lovgivningen i hjemstaten gir kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i denne staten rett til å anmelde fordringer eller framlegge merknader til sine fordringer, skal denne retten omfatte også kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat i henhold til framgangsmåtene fastsatt i artikkel 16 og artikkel 17 nr. 2.

AVDELING III

FRAMGANGSMÅTER FOR AVVIKLING

Artikkel 8

Innledning av framgangsmåter for avvikling – Underretning av tilsynsmyndighetene

1. Bare vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ha myndighet til å treffe beslutning om innledning av en framgangsmåte for avvikling av et forsikringsforetak, herunder dets filialer i andre medlemsstater. Denne beslutningen kan treffes uten at det er vedtatt saneringstiltak eller etter at disse er vedtatt.

2. Beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling av et forsikringsforetak, herunder dets filialer i andre medlemsstater, som er truffet i samsvar med lovgivningen i hjemstaten skal anerkjennes uten videre formaliteter på territoriet til de øvrige medlemsstater, og skal få virkning der fra det tidspunkt beslutningen får virkning i medlemsstaten der framgangsmåten innledes.

3. Tilsynsmyndighetene i hjemstaten skal omgående underrettes om beslutningen om å innlede framgangsmåter for avvikling, om mulig før framgangsmåten innledes og ellers umiddelbart etter. Tilsynsmyndighetene i hjemstaten skal omgående underrette tilsynsmyndighetene i de øvrige medlemsstatene om beslutningen om å innlede framgangsmåte for avvikling, herunder om mulige konkrete virkninger av framgangsmåten.

Artikkel 9

Gjeldende lovgivning

1. Beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling av et forsikringsforetak, selve framgangsmåten for avvikling og virkningene av disse skal høre inn under gjeldende lover og forskrifter i hjemstaten, med mindre annet er fastsatt i artikkel 19-26.

2. Lovgivningen i hjemstaten skal særlig fastsette

- a) hvilke eiendeler som inngår i boet, og hvordan eiendeler som er ervervet av eller er overdratt forsikringsforetaket etter at framgangsmåten for avvikling er innledet, skal behandles,
- b) forsikringsforetakets og avviklingsstyrets respektive fullmakter,
- c) vilkårene for å kreve motregning,

- d) virkningene av framgangsmåten for avvikling for løpende avtaler der forsikringsforetaket er part,
- e) virkningene av framgangsmåten for avvikling for individuelle søksmål, med unntak av pågående rettssaker, som omhandlet i artikkel 26,
- f) hvilke fordringer som skal anmeldes i forsikringsforetakets bo, og behandlingen av fordringer som er oppstått etter innledningen av framgangsmåter for avvikling,
- g) reglene for fordringers anmeldelse, kontroll og godkjenning,
- h) reglene for fordeling av provenyet etter realisering av eiendeler, fordringenes prioritet og rettighetene til kreditorer som har fått delvis dekning etter at framgangsmåten for avvikling er innledet på grunnlag av en tinglig rett eller ved motregning,
- i) vilkårene for og virkninger av avslutning av framgangsmåten for avvikling, særlig ved akkord,
- j) kreditorenes rettigheter etter avslutning av framgangsmåten for avvikling,
- k) rette vedkommende til å bære kostnadene og utgiftene ved framgangsmåten for avvikling,
- l) reglene for ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft for rettshandler som er til skade for alle kreditorer.

Artikkel 10

Behandling av forsikringsfordringer

1. Medlemsstatene skal påse at forsikringsfordringer har prioritet foran andre fordringer mot forsikringsforetaket etter en av eller begge metodene nedenfor:
  - a) forsikringsfordringer skal ha absolutt prioritet i forhold til alle andre fordringer mot forsikringsforetaket med hensyn til eiendeler som representerer forsikringstekniske avsetninger,
  - b) forsikringsfordringer skal ha prioritet i forhold til alle andre fordringer mot forsikringsforetaket med hensyn til de samlede eiendeler i forsikringsforetaket, med unntak eventuelt bare for
    - i) fordringer fra de ansatte på grunnlag av arbeidsavtaler og arbeidsforhold,
    - ii) fordringer fra offentlige organer som gjelder skatt,

iii) fordringer fra trygdeordninger,

iv) fordringer mot eiendeler på grunnlag av tinglige rettigheter.

2. Uten at nr. 1 berøres kan medlemsstatene fastsette at hele eller deler av utgiftene ved framgangsmåten for avvikling, i henhold til den nasjonale lovgivning, har prioritet foran forsikringsfordringer.

3. Medlemsstater som har valgt metoden fastsatt i nr. 1 bokstav a) skal kreve at forsikringsforetak oppretter og ajourfører et særlig register i samsvar med bestemmelsene i vedlegget.

Artikkel 11

Inntreden av en garantiordning

Hjemstaten kan fastsette at når en garantiordning opprettet i denne medlemsstaten inntreffer i rettighetene til forsikringskreditorer, skal fordringer fra nevnte ordning ikke omfattes av bestemmelsene i artikkel 10 nr. 1.

Artikkel 12

Dekning av prioritetsfordringer ved eiendeler

Som unntak fra artikkel 18 i direktiv 73/239/EØF og artikkel 21 i direktiv 79/267/EØF, skal medlemsstater som anvender metoden fastsatt i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) i dette direktiv kreve av alle forsikringsforetak at fordringer som kan ha prioritet foran forsikringsfordringer i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav b), og som er registrert i forsikringsforetakets regnskap, på ethvert tidspunkt og uavhengig av en eventuell avvikling kan dekkes av eiendeler nevnt i artikkel 21 i direktiv 92/49/EØF og i artikkel 21 i direktiv 92/96/EØF.

Artikkel 13

Tilbakekalling av tillatelse

1. Når det er truffet beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling overfor et forsikringsforetak, skal forsikringsforetakets tillatelse tilbakekalles, med unntak for formålene nevnt i nr. 2, i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 22 i direktiv 73/239/EØF og artikkel 26 i direktiv 79/267/EØF, med mindre tillatelsen allerede er tilbakekalt.
2. Tilbakekalling av tillatelse i henhold til nr. 1 skal ikke være til hinder for at avviklingsstyret eller enhver annen

person som vedkommende myndigheter har gitt slik fullmakt, kan fortsette å utøve noen av forsikringsforetakets former for virksomhet i den utstrekning det er nødvendig eller hensiktsmessig i forbindelse med avviklingen. Hjemstaten kan fastsette at disse formene for virksomhet skal utøves med tillatelse og under tilsyn av tilsynsmyndighetene i hjemstaten.

Artikkel 14

Offentliggjøring

1. Vedkommende myndighet, avviklingsstyret eller enhver person som vedkommende myndighet har oppnevnt for dette formål, skal offentliggjøre beslutningen om å innlede framgangsmåte for avvikling i samsvar med bestemmelsene for offentliggjøring fastsatt i hjemstaten, samt offentliggjøre et utdrag av beslutningen om avvikling i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Tilsynsmyndighetene i de øvrige medlemsstater, som har fått underretning om beslutningen om å innlede framgangsmåte for avvikling i samsvar med artikkel 8 nr. 3, kan offentliggjøre beslutningen på sitt territorium på den måte de anser som hensiktsmessig.

2. Offentliggjøringen av en beslutning om å innlede framgangsmåte for avvikling som nevnt i nr. 1 skal også angi vedkommende myndighet i hjemstaten, gjeldende lovgivning og oppnevnt avviklingsstyre. Offentliggjøringen skal være på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i medlemsstaten der opplysningene offentliggjøres.

Artikkel 15

Underretning av kjente kreditorer

1. Når en framgangsmåte for avvikling innledes skal vedkommende myndigheter i hjemstaten, avviklingsstyret eller enhver annen person som vedkommende myndigheter har oppnevnt for dette formål, omgående og ved skriftlig melding underrette enkeltvis alle kjente kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat, om dette.

2. Meldingen nevnt i nr. 1 skal særlig angi frister, fastsatte sanksjoner knyttet til nevnte frister, organet eller myndigheten som er rette mottaker av anmeldelser av fordringer eller merknader i tilknytning til fordringer, og de andre tiltak som er fastsatt. Meldingen skal også angi om kreditorer med fordringer som er sikret ved prioritet eller tinglig sikkerhet må anmelde fordringene. For forsikringsfordringer skal meldingen i tillegg angi de alminnelige virkningene av framgangsmåten for avvikling for forsikringsavtalene, og særlig på hvilken dato forsikringsavtalene eller formene for forsikringsvirksomhet ikke lenger vil ha virkning, og forsikredes rettigheter og plikter med hensyn til avtalen eller virksomheten.

Artikkel 16

Rett til å anmelde fordringer

1. Enhver kreditor som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat enn hjemstaten, herunder offentlige myndigheter i medlemsstatene, har rett til å anmelde fordringer eller inngi skriftlige merknader i tilknytning til fordringer.

2. Fordringer fra alle kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat enn hjemstaten, herunder ovennevnte myndigheter, skal behandles likt og etter samme prioritering som fordringer av tilsvarende art som kan anmeldes av kreditorer som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i hjemstaten.

3. Bortsett fra tilfeller der annet er fastsatt i lovgivningen i hjemstaten, skal kreditoren sende en kopi av eventuelle underlagsdokumenter og angi fordringens art, når den oppstod og beløpet, om han krever prioritet, tinglig sikkerhet eller eiendomsforbehold for fordringen og hvilke eiendeler som omfattes av sikkerheten. Det er ikke nødvendig å angi prioritet for forsikringsfordringer i henhold til artikkel 10.

Artikkel 17

Språk og form

1. Opplysningene i meldingen nevnt i artikkel 15 skal gis på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i hjemstaten. For dette formål skal det benyttes et skjema med overskriften «Oppfordring om å anmelde en fordring - frister skal overholdes» eller, når det i henhold til lovgivningen i hjemstaten skal inngis merknader i tilknytning til fordringer, «Oppfordring om å inngi merknader til en fordring - frister skal overholdes», på alle offisielle språk i Den europeiske union.

Når en kjent kreditor er innehaver av en forsikringsfordring, skal likevel opplysningene i meldingen nevnt i artikkel 15 gis på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i medlemsstaten der kreditoren har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor.

2. Enhver kreditor som har sitt vanlige bosted, sin bopel eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat enn hjemstaten kan anmelde en fordring eller inngi merknader i tilknytning til fordringen på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i denne medlemsstaten. I slike tilfeller skal likevel anmeldelsen av fordringen eller inngivelsen av merknader til fordringen, etter hva som er aktuelt, ha overskriften «Anmeldelse av fordring» eller «Inngivelse av merknader i tilknytning til fordringer» på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i hjemstaten.

*Artikkel 18***Regelmessig underretning av kreditorer**

1. Avviklingsstyret skal på en egnet måte regelmessig underrette kreditorene, særlig med hensyn til framgangen i avviklingen.
2. Tilsynsmyndighetene i medlemsstatene kan anmode tilsynsmyndighetene i hjemstaten om opplysninger om utviklingen i framgangsmåten for avvikling.

AVDELING IV

FELLES BESTEMMELSER OM SANERINGSTILTAK OG FRAMGANGSMÅTER FOR AVVIKLING*Artikkel 19***Virkninger for visse avtaler og rettigheter**

Som unntak fra artikkel 4 og 9 skal virkningene av vedtakelsen av saneringstiltak eller innledningen av en framgangsmåte for avvikling for nedenstående avtaler og rettigheter høre inn under følgende bestemmelser:

- a) arbeidsavtaler og arbeidsforhold skal utelukkende høre inn under den medlemsstats lovgivning som gjelder for arbeidsavtalen eller arbeidsforholdet,
- b) en avtale som gir bruksrett eller ervervsrett til fast eiendom, skal utelukkende høre inn under lovgivningen i den medlemsstat på hvis territorium den faste eiendommen befinner seg,
- c) forsikringsforetakets rettigheter til fast eiendom, et skip eller et luftfartøy som er registreringspliktige i et offentlig register, skal høre inn under lovgivningen i den medlemsstat under hvis myndighet registret føres.

*Artikkel 20***Tredjemanns tinglige rettigheter**

1. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av framgangsmåter for avvikling skal ikke berøre kreditorers eller tredjemanns tinglige rettigheter til materielle eller immaterielle eiendeler, løsøre eller fast eiendom – både bestemte eiendeler og samlinger av ubestemte eiendeler under ett hvis sammensetning kan variere – som tilhører forsikringsforetaket, og som på tidspunktet for vedtakelse av slike tiltak eller innledning av slike framgangsmåter befinner seg på en annen medlemsstats territorium.

2. Rettighetene nevnt i nr. 1 er særlig

- a) retten til å realisere eller få realisert eiendelen og få dekning fra provenyet eller avkastningen av eiendelen, særlig med grunnlag i håndpant eller underpant,
- b) eneretten til inndrivning av en fordring, særlig ved pant i fordringen eller overdragelse av fordringen gjennom sikkerhet,
- c) retten til å tilbakesøke eiendelen og/eller kreve tilbakebetaling fra enhver som er i besittelse av den eller benytter den mot rettsshavers vilje,
- d) den tinglige rett til fruktene av eiendelen.

3. Retten til å oppnå en tinglig rett i henhold til nr. 1, som er innført i et offentlig register, og som kan gjøres tvangskraftig overfor tredjemann, skal likestilles med en tinglig rett.

4. Nr. 1 skal ikke være til hinder for søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav l).

*Artikkel 21***Eiendomsforbehold**

1. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling overfor et forsikringsforetak som kjøper en eiendel, berører ikke selgers rettigheter når de bygger på et eiendomsforbehold, når eiendelen på tidspunktet for vedtakelsen av tiltakene eller innledningen av framgangsmåten befinner seg på territoriet til en annen medlemsstat enn den der tiltakene er vedtatt eller framgangsmåten er innledet.

2. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling overfor et forsikringsforetak som selger en eiendel, etter at denne er levert, skal ikke danne grunnlag for oppheving eller annullering av salget, og skal ikke være til hinder for at kjøperen overtar eiendomsretten til den solgte eiendelen når denne på tidspunktet for vedtakelsen av tiltakene eller innledningen av framgangsmåten befinner seg på territoriet til en annen medlemsstat enn den der tiltakene er vedtatt eller framgangsmåten er innledet.

3. Nr. 1 og 2 skal ikke være til hinder for søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav l).

*Artikkel 22***Motregning**

1. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling skal ikke være til hinder for kreditorers rett til å kreve motregning av sine fordringer mot forsikringsforetakets fordringer, når lovgivningen som får anvendelse på forsikringsforetakets fordringer tillater slik motregning.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav l).

*Artikkel 23***Regulerte markeder**

1. Uten at artikkel 20 berøres, skal virkningene av et saneringstiltak eller innledningen av en framgangsmåte for rettighetene og pliktene til deltakerne i et regulert marked utelukkende høre inn under lovgivningen som får anvendelse på nevnte marked.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for et søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav l), som innledes for å sette til side betalinger eller transaksjoner i henhold til lovgivningen som får anvendelse på nevnte marked.

*Artikkel 24***Skadelige rettshandler**

Artikkel 9 nr. 2 bokstav l) får ikke anvendelse når en person som har fått fordel av en rettshandel som er til skade for kreditorene sett under ett har framlagt bevis for at

- a) nevnte rettshandel hører inn under lovgivningen i en annen medlemsstat enn hjemstaten, og
- b) denne lovgivningen ikke gir noen mulighet for å angripe rettshandelen i det aktuelle tilfellet.

*Artikkel 25***Beskyttelse av tredjemannserververe**

Når et forsikringsforetak, ved en rettshandel inngått etter vedtakelsen av et saneringstiltak eller innledningen av en framgangsmåte for avvikling, mot vederlag avhender

- a) fast eiendom,
- b) et skip eller et luftfartøy som er registreringspliktig i et offentlig register, eller
- c) omsettelige verdier eller verdipapirer hvis eksistens eller omsettelighet forutsetter innføring i et lovfestet register eller på en lovfestet konto, eller som er plassert i en verdipapirsentral som hører inn under lovgivningen i en medlemsstat,

hører gyldigheten av denne rettshandelen inn under lovgivningen i den medlemsstat på hvis territorium den faste eiendommen befinner seg, eller under hvis myndighet registret, kontoen eller verdipapirsentralen administreres.

*Artikkel 26***Pågående rettssaker**

Virkningene av saneringstiltak eller framgangsmåte for avvikling for en pågående rettssak om en eiendel eller en rettighet som er fratatt forsikringsforetaket, skal utelukkende høre inn under lovgivningen i den medlemsstat der rettssaken pågår.

*Artikkel 27***Saneringsstyrer og avviklingsstyrer**

1. Oppnevning av et saneringsstyre eller et avviklingsstyre skal godtgjøres ved framlegging av en bekreftet kopi av beslutningen om oppnevning eller ved enhver annen attest utstedt av vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Det kan kreves en oversettelse til det offisielle språk eller et av de offisielle språk i medlemsstaten på hvis territorium saneringsstyre eller avviklingsstyre har til hensikt å handle. Det kreves ingen legalisering eller tilsvarende formaliteter.

2. Saneringsstyrer og avviklingsstyrer skal ha rett til å utøve på alle medlemsstaters territorium de fullmakter de har rett til å utøve på hjemstatens territorium. Etter lovgivningen i hjemstaten kan det oppnevnes personer som skal bistå eller eventuelt representere saneringsstyre og avviklingsstyre i forbindelse med gjennomføringen av saneringstiltaket eller framgangsmåten for avvikling, særlig i vertsstatene og framfor alt for å bistå kreditorene med å løse eventuelle problemer de møter i vertsstaten.

3. Ved utøvelsen av sine fullmakter i henhold til lovgivningen i hjemstaten skal saneringsstyret eller avviklingsstyret overholde lovgivningen i de medlemsstater på hvis territorium vedkommende har til hensikt å handle, særlig med hensyn til

framgangsmåtene for realisering av eiendeler og underretning av ansatte. Fullmaktene kan ikke omfatte bruk av tvang eller retten til å avgjøre rettsvister eller andre tvister.

Artikkel 28

Innføring i et offentlig register

1. Saneringsstyret, avviklingsstyret eller en hvilken som helst annen myndighet eller person som har fått fullmakt i hjemstaten, kan kreve at et saneringstiltak eller en beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling skal innføres i grunnboken, handelsregistret og ethvert annet offentlig register som føres i de andre medlemsstatene.

Dersom en medlemsstat fastsetter obligatorisk innføring, skal myndigheten eller personen nevnt i første ledd treffe de nødvendige tiltak med henblikk på slik innføring.

2. Innføringskostnadene skal anses som kostnader og utgifter knyttet til framgangsmåtene.

Artikkel 29

Taushetsplikt

Alle personer som er forpliktet til å motta eller gi opplysninger i forbindelse med framgangsmåtene for underretning fastsatt i artikkel 5, 8 og 30, skal være underlagt taushetsplikt som fastsatt i artikkel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikkel 15 i direktiv 92/96/EØF, med unntak av rettsmyndigheter, som omfattes av gjeldende nasjonale bestemmelser.

Artikkel 30

Filialer av forsikringsforetak i tredjestater

1. Uten hensyn til definisjonene i artikkel 2 bokstav e), f) og g), og i forbindelse med anvendelsen av bestemmelsene i dette direktiv på saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som gjelder en filial, beliggende i en medlemsstat, av et forsikringsforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, menes med

- a) «hjemstat», den medlemsstat der filialen har fått tillatelse som nevnt i artikkel 23 i direktiv 73/239/EØF og artikkel 27 i direktiv 79/267/EØF, og med
- b) «tilsynsmyndigheter» og «vedkommende myndigheter», slike myndigheter i den medlemsstat der filialen har fått tillatelsen.

2. Når et forsikringsforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet har filialer i flere enn én medlemsstat, skal hver filial behandles individuelt med hensyn til anvendelsen av dette direktiv. Vedkommende myndigheter og tilsynsmyndighetene i disse medlemsstatene samt saneringsstyrer eller avviklingsstyrer skal bestrebe seg på å samordne sine handlinger.

Artikkel 31

Gjennomføring av dette direktiv

1. Medlemsstatene skal innen 20. april 2003 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv får anvendelse bare på saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling som er vedtatt eller innledet etter datoen nevnt i nr. 1. Saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling som er vedtatt eller innledet før denne datoen, skal fortsatt høre inn under gjeldende lovgivning på det tidspunkt de ble vedtatt eller innledet.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 32

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 19. mars 2001.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

A. LINDH

Formann

*vedlegg***SÆRLIG REGISTER SOM NEVNT I ARTIKKEL 10 NR. 3**

1. Ethvert forsikringsforetak skal på sitt hovedkontor føre et særlig register over eiendeler som representerer de forsikringstekniske avsetninger, beregnet og plassert i samsvar med bestemmelsene i hjemstaten.
  2. Dersom et forsikringsforetak samtidig utøver virksomhet innen livsforsikring og annen forsikring enn livsforsikring, må det på sitt hovedkontor føre et eget register for hver av disse formene for virksomhet. Når en medlemsstat gir foretak tillatelse til å utøve virksomhet innen livsforsikring og å dekke risikoene oppført i punkt 1 og 2 i vedlegg A til direktiv 73/239/EØF, kan den fastsette at disse forsikringsforetakene fører ett enkelt register over sine samlede former for virksomhet.
  3. Samlet verdi av oppførte eiendeler, vurdert i samsvar med bestemmelsene i hjemstaten, skal til enhver tid minst være lik verdien av de forsikringstekniske avsetninger.
  4. Når en eiendel som er innført i registeret, er gjenstand for en tinglig rett til fordel for en kreditor eller tredjemann, slik at en del av verdien av eiendelen ikke er tilgjengelig til dekning av forpliktelser, skal dette faktum innføres i registeret, og beløpet som ikke er tilgjengelig, skal ikke medregnes i den samlede verdien som nevnt i punkt 3.
  5. Når en eiendel som brukes til å dekke forsikringstekniske avsetninger, er gjenstand for en tinglig rett til fordel for en kreditor eller tredjemann, uten at vilkårene i punkt 4 er oppfylt, når en slik formuesgjenstand er underlagt eiendomsforbehold til fordel for en kreditor eller tredjemann, eller når en kreditor har rett til å kreve motregning for sin fordring mot forsikringsforetakets fordring, skal behandlingen av en slik eiendel ved avviklingen av forsikringsforetaket med hensyn til metoden fastsatt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) bestemmes av lovgivningen i hjemstaten, unntatt når artikkel 20, 21 eller 22 får anvendelse på nevnte eiendel.
  6. Sammensetningen av eiendeler innført i registeret i samsvar med punkt 1-5 på tidspunktet for innledning av framgangsmåte for avvikling må senere ikke endres, og det kan ikke foretas andre endringer i registrene enn retting av skrivefeil, uten tillatelse fra vedkommende myndighet.
  7. Uten hensyn til punkt 6 skal avviklingsstyrene tilføye til nevnte eiendeler finansinntekten av disse og verdien av nettopremier som er mottatt for den aktuelle virksomhet mellom innledningen av framgangsmåte for avvikling og tidspunktet for betaling av forsikringsfordringene eller til en overdragelse av forsikringsbestanden har funnet sted.
  8. Dersom provenyet av realiseringen av eiendeler er lavere enn deres antatte verdi i registrene, skal avviklingsstyrene begrunne dette overfor vedkommende myndigheter i hjemstaten.
  9. Tilsynsmyndighetene i medlemsstatene skal treffe egnede tiltak for å sikre at forsikringsforetakene fullt ut anvender bestemmelsene i dette vedlegg.
-